

Okénko Sheriffa Paula Daltona

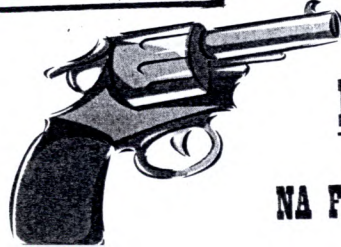
Jako jediný ochránce zákona v River City a okolí jsem dostal také prostor v místním zpravodaji, abych shrnul události posledních 2 týdnů. Těchto bezmála 14 dní bylo hodně rušných a z hlediska kontroly dodržování zákonů Spojených států amerických a státu Arizona velmi náročných.

Vše začalo přepadením dostavnicku vezoucího děti z Východu na prázdniny. Během šetření bylo dokázáno, že vše má na svědomí banda desperátů vedená známou tvář - Horácem Greenwoodem zvaným též Hogo Fogo. Přepadení se dále účastnili jeho pomocníci Sancho Kid a Kojot Kid, v záloze byli možná i někteří další. Vzhledem k četnosti dostavníků projíždějících naším městem, se děti do příjezdu toho dalšího ubytovaly v místním campu a tím se počet osadníků téměř ztrojnásobil. Vše by asi probíhalo daleko klidněji, kdyby nepřišla senzační zpráva. Naše River City si vybral známý podnikatel v lihu prostých nápojích, pan Kolaloka, pro vybudování další filiálky svého bublinkového impéria. Hodně osadníků o tom spekulovalo, ale všechny pochybnosti vyvrátil příjezd pana Kolaloky v doprovodu svého syna Joa. Tím nabraly následné události daleko větší rychlost. Hned první noc byla vykradena jeho pronajatá kancelář a ukraden tajný recept. Padouch byl nakonec chycen v sousedním okrsku a při jeho transportu byl indiány přepaden vězeňský vůz a i další události šly ráz na ráz. Ale o všech jste se už dočetli nebo dočtete ve zprávách od jiných dopisovatelů.

Cílem tohoto okénka je poděkovat všem obyvatelům městečka River City za pomoc při pátrání po receptu. Zejména pak jeho dočasným obyvatelům, dětem z přepadeného dostavnicku, které ukradený recept nakonec s mou pomocí vypátraly a předaly zpět panu Kolalokovi. Jeho filiálka v našem městečku již funguje a významně pomáhá jeho rozvoji.

Sherif při své každodenní práci s výtiskem našeho Zpravodaje v ruce.

ZE SOUDNÍCH SÍNÍ DIVOKÉHO ZÁPADU.

Obžalovaný Joseph Quantrill na svou obhajobu uvádí, že dostavník ukradl proto, že trpí závratěmi, a tedy nemohl na ukradeném koni dále pokračovat v jízdě.

Obviněný John Heywood je prchlivý a tak jen puškař Samuel Davis, který mu to špatně spravil, mi zachránil život a já mu děkuji.

Frank Burns, který vnikl do prodejny oknem, se prozradil svým chováním. Po vypití láhve whisky si lehl na pult a hlasitě bědoval, že má málo pod hlavou.

Smějou se mi, že myslím nahlas, ale já si jen předem kontroluju, abych něco nekecl.

Kdo pozná tuto larvu, která se objevila v našem městečku minulý týden???

Viděl jsem, že Mary Jane Fredericková skočila do vody, i to, že po vynoření má jinou barvu hlavy než před tím. Na pomoc jsem však nešel, protože nic nevolala a protože moje žena Louisa povidala: Čím si tu palici napajcovala, že ji to tak strašně pouští?!

PADOUCH NEBO HRDINA**MY JSME JEDNA HRŮZÁCKÁ RODINA!!!**

NA FOTOGRAFII NEKTEŘÍ ČLENOVÉ SPOLEČNOSTI HRŮZŮV MLÝN

ZPRAVODAJ RIVER CITY**NOVINY SVOBODNÝCH OBČANŮ MĚSTA RIVER CITY A OKOLNÍCH OSAD**

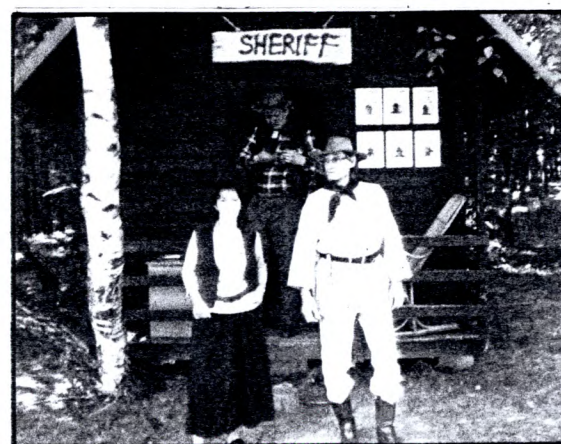
vydání ze dne 14.srpna 2009

**UDÁLOSTI POSLEDNÍCH DNÍ
OČIMA NOVÉHO OSADNÍKA**

Jak jsem se sem dostal?

Normálně jsem byl vyslán rodiči na prázdniny. Vyjeli jsme s ostatními dětmi nabalení kufrů a batohy (a s větším časovým zpožděním) autobusem od hotelu Twin v Praze 4. Těsně před cílem naší cesty jsem se ocitl v jiném světě. Představte si, že jsme byli přepadeni ozbrojenými pistolníky. Všichni jsme museli vystoupit, bandité unesli náš autobus i s řidičem. My museli dojít lesem do tábora, vlastně do River City, jak ukazovaly cedule podél cesty. Bylo nám jasné, že jsme se ocitli na divokém západě. V osadě jsme našli šerifa houpajícího se křesle. Vyrusili jsme ho z čištění jeho kořtu a pokuřování doutníku. Vyslechl naši stížnost a ani se příliš nedivil.

V okolí řádí banda vedená známým desperátem zvaným Hogo Fogo. Pokusili jsme se poznat některé bandity podle zatykačů přibitých na stěně šerifova srubu. Marně. Šerif spolu s ostatními původními obyvateli městečka nám sdělil, že další dostavník jede až za 14 dní. Budeme zde muset počkat. K naší velké radosti se objevili pomocníci šerifa a hlásili, že nalezi hromadu opuštěných zavazadel. Byly to naše kufrů a batohy. Ubytovali jsme se ve zdejších stanovém městečku a čekali co nám přinesou další dny. Večer se konal na naší počest velkolepý slavnostní táborák.

Místní obyvatelé, šerif v pozadí. Na stěně srubu zatykače na hledané bandity.

Winifred rozdává Arizonské obrody.

Opilý mexikánek s pistolníkem usnul pod barovým pultem.

Večer jsme si na nástupu oznámili jména svých družinek. : PISTOLNÍCI, MUSTANGOVÉ, ÚTOČNÍCI, EL BANDITOS A DALTNOVI.

S novým dnem nás čekaly nové úkoly. Naučit se jezdit na pramicích po zdejší řece. Pracovat s lasem ,uzlovat uzly, orientovat se v mapě a seznámit se s morseovkou.Odpoledne jsme měli důležitý úkol.Sehnat co nejvíce patron při orientačním běhu po zdejších okolí

Večer jsme se opět sešli - kde jinde než u baru. Zdejší společnost se poněkud změnila.Do města zavítala dáma z daleké Evropy, vdova paní Kofolová. Seznámila se s šerifem a místními pistolníky. Důležitější však bylo, že do zdejšího baru zavítal i pan Kopalok -majitel nám prozatím neznáme limonády-KOLALOKY- se svým synem Joem.Byl velice udiven, že zdejší barman neslyšel o jeho zázračné limonádě a ihned začal uzavírat nové obchody ohledně dodávek jeho limonády, do zdejšího městečka. Pronajal si i dům k zařízení své kanceláře.Poté nám předvedl a dal ochutnat svou proslulou limonádu.Neuniklo nám, že vdova Kofolová se snažila ukradnout jednu láhev, ale byla přistížena. Rovněž tajemství receptu této lahodné limonády jí pan Kopalok nesdělil.Prý je to tajný rodinný recept.Ještě nás provedl po své nové kanceláři, i přes prozřavé varování šerifa, že zdejším lidem není radno věřit.

Pan Kopalok předvádí svůj výrobek na baru.
Zleva:Mrs.Kofolová,šerif,pan Kopalok a jeho syn Joe

Joe, pan Kopalok a šerif zpoza baru

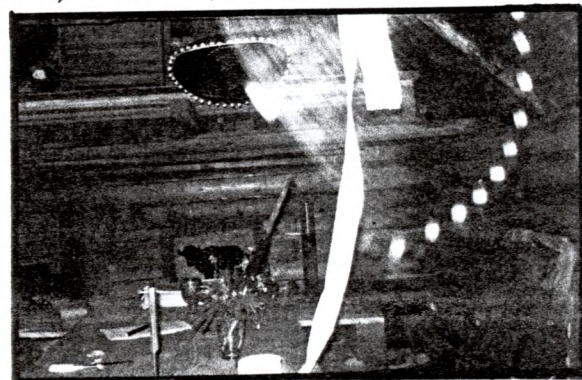
Mrs.Kofolová s místním osadníkem na baru.

Ráno hned při nástupu nás překvapil kurýr zdejšího Zpravodaje River City a rozdál nám poslední výtisk zdejší tiskoviny.Pan Kopalok zde nešetřil na reklamě pro svou nově budovanou pobočku.

V zápětí přiběhl vyděšený pan Kopalok, že v noci byla vykradena jeho kancelář , vypáčen trezor a odcizen tajný a jediný recept na výrobu Kopalokovy limonády. Ihned jsme se dali do pátrání a ohledávání místa činu- kanceláře. Současně jsme sledovali stopy zvěře, neboť ve zdejší kuchyni(kde mimochodem výborně vaří) docházely zásoby masa.Bylo nutné vše doplnit.Na své si přišli i ti, kteří rádi střílí v soutěži pistolnický souboj.

Pan Kopalok nám sděluje, že jeho kancelář byla vyloupena a recept na limonádu byl ukraden. Vlevo šerif.

Neoprádék ve vyloupené kanceláři pana Kopaloky.

Setkání na baru.Zleva:šerif, barman a Winifred.

MUSTANGOVÉ

Bylo 12.00 hodin a my konečně vyšli. Šli jsme na koupaliště, na kterém jsme byli zhruba hodinu. Pak smnoha přestávkami došli do Želivy a od něj k hydroelektrárně pod Sedlicí. Kousek dál jsme se utábořili ve skautském tábořišti i s kadibudkou. Někdy okolo poledne jsme šli dál. Bylo hrozné vedro. Později jsme došli do Sedlice, kde jsme si v hospodě načepovali vodu. Plánovali jsme další trasu. Potom jsme se rozhodli přespat na louce za Sedlicí. V noci jsme spali pod širákem. Příštího dne jsme vyšli dříve, abychom si mohli dát oběd v hospodě v Želivi. Odtamtud jsme šli na koupaliště a pak konečně do tábora, kde jsme zazpívali naši písničku a to je z puťáku asi vše. Vaši Mustangové.

Piseň byla skvělá a skvěle předvedena!!!(pozn.redakce)

ÚTOČNÍCI

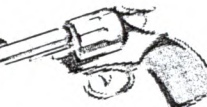
Zabalili jsme si a vyrazili na všemi dlouho očekávaný puťáketos do Telče. První překážkou pro nás byl kopec do Červené Řečice, do které jsme museli, protože nám z ní jel autobus. Dorazili jsme na zastávku na kterou dorazil autobus s půlhodinovým zpožděním, ale navíc nás nechal plno. Po dlouhém čekání přijel další, který , protože nás vzal do Pelhřimova. Zněj jsme ak měli jet do Telče, jenže kvůli našemu zpoždění nám ujel a další jel až večer.Tak jsme se rozhodli, že se vydáme z Pelhřimova zpět do tábora. Koupili jsme si mapu, nabrali vodu a vydali se po zelené turistické značce. Po nějaké době jsme dorazili do lesa, ve kterém jsme také přespali. Ráno jsme se dali na cestu do Želivi. Na oběd jsme se posadili u jedné chatky u potoka, kde jsme se najedli, odpočinuli si a dokonce i vykoukali. Večer jsme dorazili k lesíku, který ležel asi 2 km nad Želiví, do které jsme pak ráno jenom sestoupili a dali si slíbený oběd.Z Želivi nám pak zbyval jenom kousek a protože jsme měli ještě dost času, tak jsme se ještě Zašli vykoupat a hurá do tábora!

Jak lze číst z dodaných příspěvků, všichni si putování užili a radostně se shledali s ostatními zpátky v městě River City.

PISTOLNÍCI

1.DEN: Po odchodu z River City jsme ve městě Želiv v COOP company výhodně nakoupili potraviny a ledové osvěžení „zmrzlinu“. Ve vodní nádrži jsme se svlazili a pokračovali směrem k Humpolci. V lese, dvě hodiny od Humpolce jsme rozbili tábor, na ohni opekli kuřecí steaky a při zpěvu relaxovali.

2.DEN : 'odpoledne jsme došli do Humpolce a nakoupili suroviny v BILLA. Vystoupali jsme na hrad Orlík a pak sestoupali dolů k rybníku, kde jsme se setkali s družinou Daltnových. Vykoupali jsme se a založili tábor.

3.DEN: Šli jsme zpět po ztezkách do Humpolce. V 15.00 jsme odjeli dostavnicem zpět do Želivi. Ve městě nás skvěle uvítali a stravu nám připravili.

Naše putování bylo zajímavé a také naši vedoucí byli skvělí. Všichni jsme si dobrodružství výpravy užili.

první řada zleva :Krátá,Fabienne,Adam,Vojta a Lucka
druhá řada:Pavel,Šárka,Štěpánka,Tomáš,Anička a Lenka(host)

první řada zleva :Pája,Tereza,Vojta,Šárka
druhá řada:Michal,Domínica,Honza,Petra,Domínik a Jakub

ZVLÁŠTNÍ PŘÍLOHA O PUTOVÁNÍ ZDEJŠÍCH OSADNÍKŮ PŘI HLEDÁNÍ ZTRACENÉHO RECEPTU

NA VÝROBU KOLALOKOVY LIMONÁDY

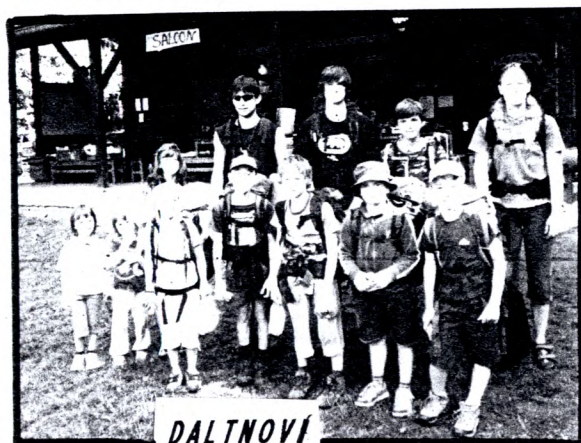
DALTNOVI

Den D: začátek putáku začal balením v 7:25. Vyrazili jsme směr Želiv. Tam jsme měli 1. zastávku (zmrzlinovou). Po zastávce

Jsmo vyšli směr Sedlec-Klštečnã-Vystrlov-Plečkov a tady se zastavíme. Plečkov a okolí jsme skoro minuli. Měli jsme tu noclehárnu u takového koupaliště (rybníku). Tam jsme potkali PISTOLNÍKY (byli jsme od sebe asi 100m).

Po vydatném spánku jsme šli do hradu Orlík, tam byla super dětská hra (jenom mimochodem ta hra byla honěná). No a potom hurá do Humpolce. I tady jsme se zastavili kvůli obědu. Nu a po zastávce jsme se rozdělili na dvě skupiny. První skupina šla na nákup a druhá skupina šla na kostelní věž a pak ke zbytku skupiny. A co nás ještě čeká? No přeci jízda autobusem do Želivi a potom pěškovým směrem do koupaliště. Nu a po koupání jsme šli do tábora.

A tak končí naše story.

DALTNOVI
první řada zleva: Natálie, Vojta, Janek, Tamara a Martin
druhá řada: Eliška, Ondra Š., Ondra K., Jirka a Klára
úplně vlevo malé holky Eliška a Pěta

EL BANDITOS

Sepsáno členem družinky El Banditos: První den nám ujel autobus a vlak. Takže jsme byli donuceni nenavštívit město Tábor. Druhý den jsme se blížili k Pacovu, ale poté jsme se rozhodli, že půjdeme jenom do Obrataně. Třetího dne jsme měli menší nehodu, kterou nechceme zveřejňovat. Když jsme čekali v Obrataně na vlak, tak jsme hrozně blbli. Ve vlaku nás fascinovaly toalety. Vypadaly jako ze Startreku. Když jsme se vrátili, všichni shodili bagnet a radovali se, že to máme za sebou.

Sepsáno vedoucí El Banditos, v uvedení na pravou míru: Autobus nám neujel, pouze přijel zpožděný autobus s a nerudným řidičem, který zavolal, že je plný a odjel. První den jsme dojezili vlakem do Smyslova a došli na Kozi hrádek. Zatabořili na nádherném místě v cípu lesa u krásného potoka. Osmažili lančnit se sýrem za útoku obrovského hejna lítacích mravenců.

Druhý den jsme se za velkého parna doplácali až do Chýnovské jeskyně, kde si uvařili gulášovou polévku a při prohlídce zdolali 380 schodů.

Poslední ráno jsme měl jeden nejmenovaný člen naší družinky tuto nehodu, básnický pojetou:

„V zapadákově, uklouzl jsem po hovně a umazal si vlasy! (samozřejmě od exkrementu).“

Vše dobře dopadlo: vlasy se umyli v potoce, v Obrataně jsme si dali oběd a v Pelhřimově si všichni nakoupili dobrůtky. Takže, jak vidíte, bylo i trochu té kultury.

EL BANDITOS
první řada zleva: Miša, Tadeáš, Bára, Pavlínka a Jana
druhá řada: Martin, Beata (host), Verča, Tomáš, Kamila a Jáchym

MUSTANGOVÉ
první řada zleva: Dan S., Dan L., Tereza, Karolína a Adélka
druhá řada: Lenka, Kuba, Olda, Matěj, Ester a David

Při večerním nástupu k nám zavítal doktor Eisenbahrt, dodávající kořeni a vzácné přísady do Kolalokovy limonády. Poprosil nás, abychom v noci přinesli co nejvíce tohoto léčivého kořene z lesa. Bylo nutné kořen vyhledat po stopách divočáka-kořen mohla sebrat jen čistá duše v nočních hodinách-jinak se jeho účinek ztrácí. Po jednotlivých jsme tento úkol splnili výtečně a pan doktor byl druhý den velmi spokojen. Snad, až na jeho pomocníka, který prý kořen omylem ohmatal a tím jej zcela znehodnotil.

Doktor Eisenbahrt dává přivonět jedné z esencí

Další den ráno opět nebyl klid. Přišel telegram, od šerifa sousedního města, že dopadl padoucha, který vyloupil Kolalokovu kancelář. Posílá ho zajatého poštovním vozem i s nalezeným receptem. Máme si ho přijít vyzvednout na hranici mezi Buttlerovými a Smithovými pozemky.

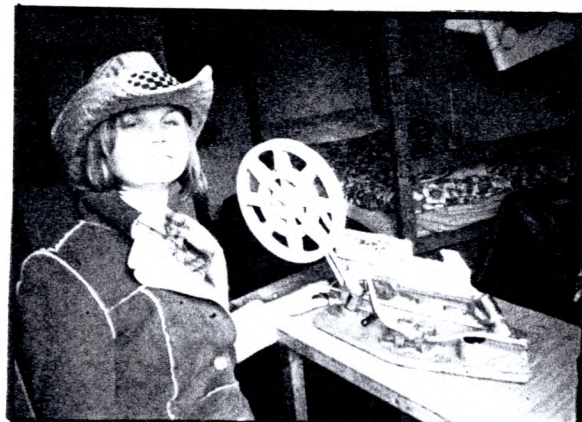
Už to vypadalo nadějně. Jaké bylo naše překvapení, když jsme na místě našli pouze rozbitý dostavník a poházené pytle s poštou!!! Bandita, recept i vozka zmizeli.

Našli jsme stopy po indiánském přepadení.

Pan Kolalok byl zděšen a vyhlásil odměnu za získání jeho tajného receptu na výrobu limonády. Nám nezbyvalo než donést pytle s poštou na poštovní stanici a dokutálet zbytky kol dostavníku do tábora.

Odpoledne jsme sháněli dřevo na stavbu srubu na protějším břehu řeky. Bylo náročné přeplavit se na pramicích na druhý břeh, nařezat klády a dovézt je do osady.

Odpoledne nás šerif poprosil jestli bychom mohli sestavit podobizny padouchů- zvaných Kidů.

Telegrafista se svým novým telegrafem.

Hned po ránu zavítala do města indiánka a sháněla se po obchodě. Prý byla náčelníkem vyslána, aby koupila něco teplého na zahřátí. Zavedli jsme ji do zdejšího obchodu - STORE. Prodavač jí nabídl DDT- neboli Dostatek Dek Teplých. Při zjišťování kolik má u sebe indiánka zlata si prodavač všiml, že má vzácný kov uložený v koženém váčku s nápisem Kolaloka. Ihned zavolal pana Kolaloku.

Ten potvrdil, že je to váček ve kterém byl ukrytý recept na limonádu.

Indiánka přiznala, že nějaký "mluvící" papír, který byl v tom váčku má u sebe náčelník. Pan Kolalok ihned domluvil obchod, že zásobí celou jejich vesnici dekami, když mu recept vrátí. Jediný problém byl doprava DDT k indiánům. Pana Kolaloku jsme zachránili opět my. Za pomoci IS neboli Indiánského Smyku, který jsme si každá družinka vyrobila, jsme deky dopravili k indiánům.

Pan Kolalok domlouvá obchod s indiánkou před obchodem. V ruce drží váček ve kterém byl uložen ztracený recept.

Ale to by nebyl divoký západ, aby něco zůstalo na svém místě alespoň jeden den. Indiánská vesnice byla před naším příchodem přepadena státní armádou. Náčelník byl za přepadení poštovního vozu zajat a odvezen. Recept se nám opět ztrácí v nedohlednu.

Nezbylo nám nic jiného než se vydat na velké výpravy do okolí - tzv. putáky, abychom se pokusili nalézt jednotku státní armády.

O třídenním putování každé družinky následuje zvláštní příloha.

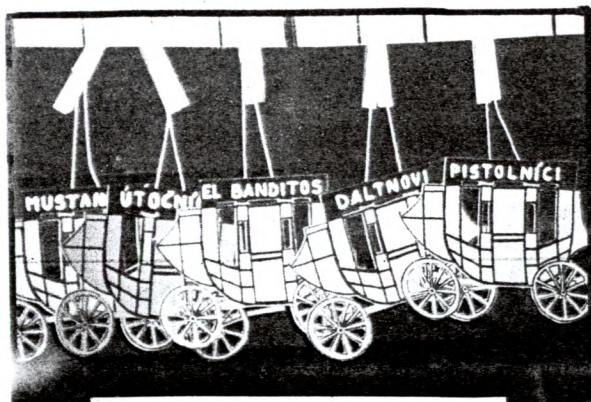

Návštěva u indiánů. Vlevo indiánská kuchařka Suchá dáseň vedle sedí indiánka, která domlouvala obchod s dekami.

INDIÁNKY

Indiánka při střelbě z luku

Po šťastném návratu všech družinek do městečka následovala nutná očista a regenerace. Večer jsme dostali trička s reklamou na limonádu pana Kotaloky a zpěvníky. Při prohlížení zpěvníků přišel telegram pro pana Kotaloku, že vojáci americké armády, dali recept do centrální banky ve městě Dawson City. Bohužel zbytek zprávy s číslem kódu v bance nedošel, neboť se telegrafní spojení přerušilo. Naštěstí, když jsme se vydali do lesa na dříví, potkali jsme pěšáka americké armády, který měl za úkol nám kód předat. Poprosil nás, abychom ho tajně (pomocí tzv. "tiché pošty") předali do tábora panu Kotalokovi.

Dostavníky v přehledu hodnocení družinek

Potom jsme se ještě cvičili v balancování s plechovkami a v jízdě s lahví. Večer byla pěkná bouřka.

Události dalšího dne nabývaly na dramatickosti. Ráno přišel redaktor a prodáváč tisku s dalšími zvláštními vydáním zdejšího listu. Banka v Dawson City byla v noci vyloupena!!!

Pan Kotalok ihned spěchal na poštu a okamžitě odeslal za pomoci zdejšího telegrafisty zprávu řediteli banky, s dotazem, zda byl zcizen i jeho rodinný recept.

Odebrali jsme se na bar, kde se již živě hovořilo o vykradení banky. Přišel šerif, redaktor novin, i podezřelé vyhlížející pistolníci. Další dramatické události se seběhly velmi rychle: Z pošty vyběhla telegrafista a volá, že nese zprávu pro pana Kotaloku. V tom se ozývá několik rychlých výstřelů, telegrafista padá k zemi a střílející padouch sbírá zprávu a spolu se svým komplicem mizí v lese stíhán šerifovými (bohužel nepřesně mířenými) střelami.

Zdravotnice, která ihned dobíhá k raněnému telegrafistovi konstatuje čistý průstřel srdce. Telegrafista je mrtev.

Zastřelený telegrafista.

Přichází hrobník pan Robinson Black. Neskrývá svou radost nad novou zakázkou a šetrně si přeměřuje mrtvého telegrafistu, aby mu mohl vyrobit rakev a vystrojit státní pohřeb se všemi náležitými poctami.

Pan Robinson Black s metrem na vyměření velikosti rakve pro telegrafistu.

Pan Kotalok je zdrcen. Jeho zdravotní stav vykazuje známky infarktu. Naštěstí si v baru dává svou Kotalokovu limonádu a vrací se mu barva do tváře i nová naděje, neboť přichází šerif a oznamuje, že padouši zprávu poztráceli po okolí. Sbíráme po družinkách jednotlivé díly a luštíme morseovu abecedu. Potvrzuje se v ní, že z centrální banky byl ukraden i tajný recept na Kotalokovu limonádu!!!

Odpoledne se cvičíme v pátrání a špehování ve hře „Maršál a špión.“

Zdravotní stav pana Kotaloky vykazoval známky infarktu.

Pan Kotalok před reklamou na svou limonádu.

Mladý pomocník šerifa.

Limonádový Joe

Přátelé telegrafisty.

Zleva: pistolnice K., redaktor novin, Winifred, pistolnice Š. a šerif.

Další den ráno přichází na náš nástup seržant americké armády. Potřebuje nově vycvičit nové vojáky domobrany a ulovit divoce se pasoucí mustangy. Cvičíme se v uzlování, střelbě ze vzduchovky a lovíme mustangy.

Odpoledne pátráme po padouších Kidech, v místě kde po nich zůstala poslední stopa. Na pramicích se přepravujeme na druhý břeh a pátráme po družinkách. Stopa končí u jejich srubu, kde nacházíme pouze tuto zprávu: ŠERIF MI SEBRAL KLOBOUK. MYSLÍM, ŽE MĚ SLEDOVALI. RECEPT JSEM PŘEDAL S HOGOFOGEM KONČÍM. S.K. (Sancho Kid pozn. redaktora)

Po nástupu nás šerif informoval, že se dozvěděl o dnešní návštěvě Hogo Foga na baru. Použije lest a skryje se v převlečení u baru. Máme nechat Hogo Foga jednat.

Nejdříve přišel do baru Limonádový Joe a objednal si Kotalokovu limonádu, pohovořil s barmanem a skontroval zásoby Kotalokovy limonády. Přisedl ke stolu slečny Winifred.

Posléze dorazil i hledaný Hogo Fogo. Myslel si, že šerif je mimo město a urážel jeho i Kotalokovu limonádu. Objednal si whisky a usedl ke stolu karbaníků a začal hrát poker. Zrovna v době, kdy došlo k rozepři mezi hráči přišla Mrs. Kofolová.

Objednala si rovněž whisky. Hogo Fogo jí přivítal a začal s ní řešit obchodní záležitosti. Sděлил jí, že recept na Kotalokovu limonádu je připraven k předání. Mrs. Kofolová mu s radostí předala zálohu. Po té jí Hogo Fogo sdělil, že cena za recept výrazně stoupla. Mrs. Kofolová byla nemile překvapena. Nakonec však s cenou souhlasila a domluvila si doplatek ve stříbrných valounech, neboť již neměla u sebe tak velkou hotovost.

Barman a majitel po čertech prosperujícího podniku Duck Bedmen v jedné osobě

Vlastní tajné doly na stříbro. Hogo Fogo jí sdělil, že se sejdou zítra po obědě u srubu Kidů a další postup se dozví na místě. Mrs. Kofolová nás požádala - za štědrú finanční odměnu, jestli bychom ji mohli dnes v noci vytěžit větší množství stříbra. Místní opilí pistolníci nejvíce o tuto zakázku zájem. Souhlasili jsme.

Úkol jsme splnili a posbírali spoustu stříbrných valounů. Odpoledne jsme si k tomuto účelu vyrobili speciální dostavníky osvětlené 2-mi baterkami.

Události posledních jednoznačně nahrávaly našemu snažení to znamená k nalezení receptu.

Další den po obědě jsme se vypravili ke srubu Kidů, abychom sledovali počínání Hogo Foga a Mrs. Kofolové. Nebylo to jednoduché, ale podařilo se nám nakonec získat recept a pomoci dopadnout Hogo Foga.

Recept jsme předali panu Kotalokovi. Byl šťasten a dojat. Předal nám slíbenou finanční hotovost a děkovně glejty s možností pracovat v jeho znova se rozvíjející firmě na výrobu Kotalokovy limonády. Mrs. Kofolová díky své dobré obchodní taktice a společenskému šarmu, dosáhla spolupráce s panem Kotalokou. Mohla si rozvíjet svůj kofolový trh v Evropě a v asijských zemích.

A zítra již přijíždí další dostavník, kterým se dostaneme domů z divokého západu. Nashledanou River City, nashledanou osadníci!

Za rok zase nashledanou!!!

